

PRESSEMEDDELSE Ernapien 2019

Dansk Pædagogisk Historisk Forening uddeler årets Ernapien til ”Den kritisk pædagogiske højskole” et initiativ, som kun er to år gammelt. Det er første gang prisen ikke går til en person men til en gruppe aktive unge, som er i gang med at skabe en platform, som kan påvirke det pædagogiske områdes udvikling.

Prisen uddeles til en person, der via sit virke har placeret sig i den pædagogisk historie eller har synliggjort historien gennem forskning og formidling indenfor børne- og daginstitutionsområdet.

Ernapien uddeles på Dansk Pædagogisk Historisk Forenings årsmøde **torsdag den 4. april kl. 19,00 – 21** på Borgbygård, Englandsvej 358, Kastrup.

Tidligere lektor i pædagogik Ulla Liberg begrundet valget. Derefter vil følgende Danielle Mercier, Caroline Rasmussen og Tobias Nyegaard Jelkær Larsen fra gruppen kvitterer med oplægget:

Den Kritiske Pædagogiske højskole – fra frustration til kritisk fællesskab og handling

Kort begrundelse af valget:

Ernapien uddeles i år for 30. gang. Det har vi gerne vil fejre med et lidt utraditionelt valg. ”Den Kritisk pædagogiske højskole” er opstået omkring en utilfredshed med udviklingen af pædagoguddannelsen og også de vilkår, der bydes børn i dagens dagtilbud. Den består af unge, som er i slutningen af deres uddannelse, nyuddannede pædagoger og erfarne pædagoger og lærere. Men også andre faggrupper er repræsenterede og bakker op som fx seminarielærere og forskere. De har et fællesråd, som alle kan deltage i, som står for den løbende udvikling og kommunikation.

Der er lavet nogle pædagogiske potcast, hvor flere tidligere Ernapienmodtagere bliver interviewet. De vil gerne bygge på et historisk fundament. Disse potcast kan høres på deres hjemmeside

De har allerede et lille bibliotek med historiske bøger, til de engang får en fysisk højskole.

Indtil nu har der været gennemført POP-up højskoledage og en uges sommerhøjskole.

Et af deres kritikpunkter i forhold til dagens praksis er det ensidige fokus på hovedet fremfor kroppen og sanserne. Det gælder både for voksne og børn, at kreativiteten og relationerne skal i højsæde, fremhæver de.

Der er spæde tiltag omkring et samarbejde med kritiske pædagoger fra de andre nordiske lande, som ligesom Danmark er udsat for en uacceptabel normering på børneområdet. Det gør det svært for pædagogerne at leve op til det, børnene har brug for, uden at køre træet i jobbet som pædagog og lærer.

”Den kritisk pædagogiske højskole” indebærer kritik af praksis, men ændringer af praksis står også i centrum. De vil med eksempler og handling vise, hvad der kendetegner den gode praksis. Det, tror vi, bliver historie engang, og derfor vil vi gerne opmuntre med denne pris.